

РЕШЕНИЕ

№ 2571

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 19.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **6956** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 17697 от 24.07.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53-00-495 от 11.06.2012 г. по описа на Дирекция „ОДОП” – [населено място], подадена от [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б. П. срещу ревизионен акт (РА) №[ЕИК] от 15.11.2011 г., издаден от С. Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1136/17.05.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна политика” – С. при Централно управление на НАП.

В жалбата се твърди, че констатациите в РА са необосновани и незаконосъобразни, поради противоречието им с разпоредбите на ЗДДС и ДОПК. Твърди се, че неправилно и незаконосъобразно не се признава право на данъчен кредит от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], като се оспорват мотивите на ответната страна, че не са налице безспорни доказателства за наличие на доставка. В жалбата допълнително се излагат подробни съображения по същество на спора.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се представлява и не взема становище по жалбата.

Ответникът – директорът на дирекция “ОДОП”, редовно призован, не се явява,

представява се от юрк. К., която оспорва жалба, предлага да не се уважава и да се потвърди РА, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на РА като издаден от компетентен орган, в съответната фирма и спазени процесуални условия, поради което следва да бъде оставено в сила решението на ответника.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1104729/18.04.2011 г., издадена от С. И. А., началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП – [населено място], е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на следните видове задължения по периоди – данък върху добавената стойност за периода 01.01.2007 г. – 28.02.2011 г.

С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – С. Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на екип и Й. А. Ц. на длъжност инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена на 18.05.2011 г. на П. М. – упълномощено лице.

С нова ЗВР № 1109601 от 16.08.2011 г., издадена от Ц. К. Н. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП - С. е продължил срока за извършване на ревизията до 16.09.2011 г., която заповед е връчена на упълномощеното лице на 08.09.2011 г.

В 14 дневният срок по чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад №[ЕИК]/28.09.2011 г., връчен на 18.10.2011 г. на П. М.. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице не е депозирало възражение.

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1109601 от 07.10.2011 г., С. Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите, е определен за компетентен орган по издаването на РА на [фирма] и е връчена на 30.11.2011 г. на упълномощеното лице.

Издаден е РА №[ЕИК] от 15.11.2011 г, с който е определено задължение по ЗДДС общо за ревизирия период в размер на 118 635,52 лева и лихви 17 059,00 лева, или общо 135 694,52 лева.

РА е връчен на 30.11.2011 г. и срещу него е подадена жалба с вх. № 53-06-4588 от 13.12.2011 г. по описа на ТД на НАП – С. и вх. № 24-00-2713#33 от 15.12.2011 г. по описа на ТП на НАП, офис Б..

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК, по инициатива на решаващия орган е изпратен проект за сключване на споразумение. Същото е подписано от управителя на жалбоподателя В.П., поради което срокът по чл. 155, ал.1 от ДОПК е продължен до три месеца, считано от датата на изтичане на 60 дневния срок. Направено е отбелязване, че при непроизнасяне в този срок, съгласно чл. 156, ал.7, изр. Второ, се прилагат разпоредбите на чл. 156, ал.5 и ал. 6 от ДОПК. Самото споразумение е влязло в сила от датата на изтичане на срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК.

В срока по чл. 156, ал.7 от ДОПК решаващият орган – директорът на дирекция „ОДОП” е постановил решение № 1136 от 17.05.2012 г., с което е потвърдил ревизионния акт в оспорваната част на установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 05.2007 г., м. 12.2009 г., м. 01.2009 г., от 01.03.2010 г. до 31.12.2010 г. и от 01.01.2011 г. до 28.02.2011 г.

Съгласно изнесеното в РД, РА и решението на директора на Д"О." се установява следната фактическа обстановка:

В отговор на връченото му ИПДПОЗЛ изх. № 24-00-2713/05.05.2011 г. от жалбоподателя са предоставени на ревизиращите исканите справки за ДМА, търговски обекти, банкови сметки, договор за счетоводно обслужване със счетоводна къща „А." и др.

Извършени са насрещни проверки на доставчици на дружеството, а именно:

С протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № 23-38-1104729-1/ 0108.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по четири броя фактури - две от месец декември 2009 г. с начислен ДДС общо 2 252,00 лв. и две от месец януари 2010 г. с начислен ДДС общо 1 858,00 лв. Предмет на доставките са СМР услуги - полагане на подови настилки, наем машини и инструменти, полагане на подови настилки, монтаж на корнизи. Констатирано е, че подготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ № 10-24-23-434/01.07.2011 г. е връчено на упълномощено лице на 26.07.2011 г. В отговор на това на 02.08.2011 г. в деловодството на офис Център е входирано писмо с приложени към него документи - копия от свидетелство за регистрация на касов апарат, от дневник продажби месец февруари 2010 г. и месец декември 2009 г., разпечатки от сметка 410 за месец февруари 2010г. и месец декември 2009 г., сметка 4532 месец февруари 2010 г. и месец декември 2009г., две фактури от подизпълнител [фирма] и от издадените към ревизираното лице фактури. Не са представените доказателства за плащане по фактурите, протоколи за приети СМР и протокол - опис на наетите машини и инструменти. От жалбоподателя са представени само издадените му от [фирма] фактури.

От анализа на събраните доказателства, органът по приходите е направил заключение, че доставчикът не е представил доказателства за технологична и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките. Също така представените фактури от предходен доставчик са с предмет СМР по договор и услуга по договор, като не са представени никакви договори, приемо - предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки и други документи, от които да е видно предмет на договорите по цитираните фактури и вида на извършваните услуги. По този начин фактурите от предходния доставчик не са относими към конкретиката на фактурираните доставки от [фирма] към ревизираното дружество.

Ответникът по делото на базата на представените писмени документи е направил извод, че не е доказана реалността на доставките по фактурите, издадени от [фирма] и е отказал на ревизираното лице право на данъчен кредит в размер на 2 252,00 лв. за данъчен период месец декември 2009 г. и в размер на 1 858,00 лв. за данъчен период месец януари 2010 г.

С ПИНП № 23-38-1104729-2/15.08.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по фактури № 2119/20.07.2010 г. и № 2135 от 28.07.2010 г. с начислен ДДС общо 7 198,50 лв. и предмет на доставките услуги.

С ПИНП № 23-38-1104729-5/05.08.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по седем броя фактури, подробно описани в мотивите на РД и РА, с начислен ДДС общо в размер 11 968,14 лв.

С ПИНП № 23-38-1104729-7/28.06.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по десет броя фактури, подробно описани в мотивите на РД и РА, с начислен ДДС общо в размер на 9 000,85 лв.

С ПИНП № 23-38-1104729-8/28.06.2011 г. е документирана проверката на [фирма],

доставчик по пет броя фактури, подробно описани в мотивите на РД и РА, с начислен ДДС общо в размер на 9 313,30 лв.

С ПИНП № 23-38-1104729-9/12.08.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по фактури № 1113/08.02.2011 г. и № 1161/ 24.02.2011 г. с начислен ДДС общо в размер на 3 200,40 лв.

С Протокол № 1115606/17.08.2011 г. е документирана проверката на „А студио“ ЕООД, доставчик по фактура № 237/22.05.2007 г. с начислен ДДС 2 054,40 лв. ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, тъй като след двукратни посещения на адресите за кореспонденция не са открити представляващия или упълномощено лице на съответните дружества. В указания срок исканите документи не са представени.

От страна на ревизираното лице в хода на ревизията са представени само фактурите, издадени от тези доставчици. Допълнително чрез електронна поща са представени копия на договори между ревизираното лице и [фирма], [фирма] и [фирма], но не и оригиналите им.

От анализа на събраните доказателства, органът по приходите е направил извод, че не е доказана реалността на доставките по фактурите, издадени от изброените доставчици и е отказал на жалбоподателя право на данъчен кредит по следните фактури, издадени от: [фирма] в размер на 1 265,00 лв. за данъчен период месец юли 2010 г.; [фирма] в размер на 500,00 лв. за данъчен период месец октомври 2009 г., в размер на 1 000,00 лв. за данъчен период месец януари 2010 г., в размер на 9 633,00 лева за данъчен период месец май 2010 г., в размер на 188,40 лв. за данъчен период месец октомври 2010 г., в размер на 156,73 лв. за данъчен период месец ноември 2010 г., в размер на 490,01 лв. за данъчен период месец декември 2010 г.; от [фирма] в размер на 1 612 лева за данъчен период месец декември 2009 г., в размер на 1 937,25 лв. за данъчен период месец септември 2010 г., в размер на 3 508,40 лв. за данъчен период месец октомври 2010 г., в размер на 1 943,20 лв. за данъчен период месец ноември 2010 г.; от [фирма] в размер на 2 497,50 лв. за данъчен период месец декември 2010 г., в размер на 6 815,80 лв. за данъчен период месец февруари 2011 г.; от [фирма] в размер на 3 200,40 лв. за данъчен период месец февруари 2011 г. и от „А студио“ в размер на 2 054,40 лв. за данъчен период месец май 2007 г.

В хода на ревизията е изпратено искане за извършване на насрещна проверка /ИИНП/ с изх. № 23-38-1104729-3/28.06.2011 г. на [фирма], доставчик по седем броя фактури, подробно описани в мотивите на РД и РА, но не е получен отговор.

От жалбоподателя са представени само фактурите, издадени му от този доставчик. Допълнително чрез електронна поща са представени копия на договори между ревизираното лице и [фирма]. Но при посещение в счетоводния му офис не са представени оригинали на тези договори.

С ПИНП № 23-38-1104729-4/05.08.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по осем броя фактури, подробно описани в РД и РА, с начислен ДДС общо в размер на 9 753,18 лв. От [фирма] са представени само фактурите, издадени му от този доставчик.

Въз основа на това органът по приходите е отказал на ревизираното лице право на данъчен кредит в размер на 3 620,00 лв. за данъчен период месец декември 2009 г., в размер на 1 786,00 лв. за данъчен период месец януари 2010 г., в размер на 4 347,18 лв. за данъчен период месец март 2010 г.

С ПИНП № 23-38-1104729-6/03.08.2011 г. е документирана проверката на [фирма],

доставчик по 14 броя фактури, подробно изброени в мотивите на РД и РА, с начислен ДДС общо в размер на 19 411,52 лв.

От жалбоподателя са представени само фактурите, издадени му от този доставчик. Допълнително чрез електронна поща са представени копия на договори между ревизираното лице и [фирма]. Но при посещение в счетоводния му офис не са представени оригинали на тези договори. На базата на представените документи, ревизиращите са отказали на жалбоподателя правото на данъчен кредит в размер на 1 740,00 лв. за данъчен период месец декември 2009 г., в размер на 3 140,00 лв. за данъчен период месец януари 2010 г., в размер на 3 996,36 лв. за данъчен период месец март 2010 г., в размер на 2 012,40 лв. за данъчен период месец май 2010 г., в размер на 6 591,90 лв. за данъчен период месец септември 2010 г., в размер на 385,00 лв. за данъчен период месец октомври 2010 г., в размер на 1 545,86 лв. за данъчен период месец ноември 2010 г.

С ПИНП № 23-38-1104729-10/25.07.2011 г. е документирана проверката на [фирма], доставчик по 11 броя фактури, подробно изброени в мотивите на РД и РА. Жалбоподателят е представил единствено фактурите, издадени от този доставчик. Отново само на ангажираните доказателства приходната администрация е отказала на [фирма] право на данъчен кредит в размер на 1 896,00 лв. за данъчен период месец април 2010 г., в размер на 10 683,80 лв. за данъчен период месец юни 2010 г., в размер на 5 933,50 лева за данъчен период месец юли 2010 г., в размер на 1 978,00 лева за данъчен период месец август 2010 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените документи с административната преписка документи и независимо от дадените указания на жалбоподателя по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК, същият не се възползва от правата си по закон.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

В хода на ревизията органите по приходите са предприели действия, подробно описани в мотивите на РД за събиране, проверка и преценка на доказателствата, относими към законосъобразното определяне на данъчните задължения на ревизираното лице. Това са от една страна извършване на насрещни проверки на доставчиците, от друга страна преглед и преценка на търговската и счетоводна документация на лицето. Както е посочено в мотивите на РД от дружеството са изискани документи с връченото му ИПДПОЗЛ изх. № 24-00-2713/05.05.2011 г. и е извършено посещение в счетоводния офис, където също са прегледани представените там документи.

Събраните доказателства са преценявани в тяхната съвкупност, като изрично е посочено, че от жалбоподателя са представени само фактурите, издадени му от доставчиците и по електронна поща са представени копия на договори с някои от тях,

но оригинали на тези договори не са представени при посещенията в счетоводния офис.

От това следва, че [фирма] не е представил доказателства за спорните услуги, като приемо - предавателни протоколи, план сметки за СМР услуги, кадрови ресурс и др., които да доказват фактичното извършване на услуги или предаване на стоки. В подкрепа на това е декларация, подписана от управителя на дружеството, че представените по повод искане № 24-00- 2713/05.05.2011 г. документи са всички, с които дружеството разполага. Нещо повече от подробния прочит на процесните фактури, по които е отказано правото на данъчен кредит, изключително едностранно и непълно, като например посочено е във връзка с договор или името на самата услуга. Фактурите не са придружени със съответните приемо – предавателни протоколи и пр., а представените договори са еднотипни и без номера.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; осъществен от него внос и изискуемия от него данък като платец по глава осма. А, в чл. 69, са разписани условията, които следва да са налице, за да има право получател по облагаема доставка да приспадне данъчен кредит, а именно, стоките и услугите да се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне: данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави; начисления данък при внос на стоки по чл. 56 и чл. 57 и изискуемия от него данък като платец по глава осма. Следователно правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано не с документалното оформяне, а главно с реалността на доставките, за които са издадени фактури и е начислен ДДС.

Предвид това, възраженията на жалбоподателя, че при насрещните проверки е установено начисляване и деклариране на данъка от страна на доставчиците, както и притежаването на данъчен документ, съобразно изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС са достатъчни основания за претендирането на данъчен кредит са незаконосъобразни. Неправилно същият счита, че органите по приходите са задължени да ангажират доказателства в потвърждение, че не е налице прехвърляне на собствеността върху стока или извършване на услуга. Напротив, ревизираното лице и неговите доставчици, като страни по сделките следва да притежават и представят доказателства за прехвърляне на собствеността върху стока или извършване на услуга.

Твърдението на жалбоподателя, че е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] без да е посочено правно основание е необосновано и недоказано.

С разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, в която е определено съдържанието на РА е указано, че ревизионният доклад се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него. Органът по приходите е длъжен да обсъди направените срещу ревизионния доклад възражения и представените доказателства.

В случая органът по приходите, издал РА е изпълнил това изискване, като мотивите на акта съдържат обсъждане на възраженията срещу РД. Във връзка с това и тъй като в самия РД са посочени правните основания за направения отказ право на приспадане на данъчен кредит за всички спорни фактури, а именно чл. 68, ал. 1, т.1 , чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 25 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС невписването на същите основания в РА, не е съществен порок на акта, водещ до отмяната му. В случая, поради това, че компетентният орган е възприел като законосъобразни предложените с РД задължения, липсата на повторно описване в РА на фактически и правни основания, въз основа на които са установени не води до незаконосъобразност на акта.

Жалбоподателят оспорва отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Ка Ем Ко груп“, с мотива, че към момента на издаване на РД не е получен протокол от насрещна проверка. По това възражение, настоящият съдебен състав споделя изцяло доводите на ответника по делото, че е допусната техническа грешка в наименованието на доставчика, защото проверката на [фирма] е документирана с ПИНП № 23-38-1104729-2/15.08.2011 г., копие от който е приложено в преписката.

Съгласно мотивите на РД и РА в хода на ревизията е изпратено ИИНП № 23-38-1104729-3/28.06.2011 г. за извършване на проверка на [фирма], в отговор, на което не е получен протокол от извършена проверка. В случая отказът на право на данъчен кредит в размер на 14 688,20 лв. за месец декември 2010 г. и в размер на 3 087,80 лв. за месец януари 2011 г. по фактурите, издадени от този доставчик е обоснован с непредставяне от страна на доставчика на доказателства за реалност на доставките. Както по-горе беше казано от ревизираното лице са представени само фактурите, издадени му от този доставчик. Допълнително чрез електронна поща са представени копия на договори с [фирма]. Но при посещение в счетоводния офис на ревизираното лице не са представени оригинали на тези договори.

С нормата на чл. 45, ал. 1 от ДОПК е указано, че при започнало производство по този кодекс, органът по приходите може да извърши насрещна проверка за установяване на отделни факти и обстоятелства, свързани с лице, което не е страна в съответното производство. При насрещната проверка не се установяват задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице. Това от своя страна означава, че насрещните проверки са предвидени като способ, приложим само по преценка на ревизиращия орган, с оглед установяване на факти, които имат отношение към ревизираното лице, т.е. представляват допълнителни доказателства за определяне на задълженията му.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че

депозираната жалба до съда се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена, а оспореният ревизионен акт потвърден като правилен и законосъобразен.

С оглед крайния изход на делото и заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото е основателно съгласно чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка чл. 8 вр. чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което на ответника следва да му бъде присъдено такова в размер на 3150 лева (три хиляди сто и петдесет лева).

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК и на основания §2 от ДОПК във връзка с чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б. П. срещу ревизионен акт (РА) №[ЕИК] от 15.11.2011 г., издаден от С. Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1136/17.05.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна политика” – С. при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б. П. да заплати на в полза на бюджета на ответника - директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика” юрисконсултско възнаграждение в размер на 3150 (три хиляди сто и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: